

הו"ה (רמ"ק), כְּמָה דָּאתָ אָמַר כמו שנאמר (ישעיה נח) וְהִשְׁבִּיעַ
 בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁךְ [ק2] דהיינו שהם מתענגים משפע האורות הצחים הנמשכים
 מיסוד דבינה. כְּבִיכּוֹל, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשְׁע בְּהוּ,
 מִהֵהוּא שְׁקִיּוֹ דְנַחְלָא, דְּמַתְּעַנְנִי בְּהוּ צְדִיקֵיָא וכביכול הקב"ה
 שהוא ז"א משתעשע בהם מאותו המשקה הנחל שהוא יסוד דבינה שמתענגים בו הצדיקים.
 וְעַל דָּא אָתִי לְאַשְׁתְּעֵשְׁעָא עִם צְדִיקֵיָא ולכן הוא בא להשתעשע
 עם הצדיקים שבגן עדן. וְכֹל מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵיָתָא, זְכִי
 לְאַשְׁתְּעֵשְׁעָא עִם (דף ט"ח ע"א) צְדִיקֵיָא, מִהֵהוּא שְׁקִיּוֹ
 דְנַחְלָא ואומר רשב"י שכל מי שעוסק בתורה הוא זוכה להשתעשע עם הצדיקים שבגן
 עדן שהוא מאותו המשקה של הנחל שהוא יסוד דבינה.

רעיא מהימנא

אָמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אומר הרועה הנאמן שהוא
 נשמת משה רבנו שבאותו הזמן של עקבתא דמשחא, אֵלִין מְאֲרֵי
 מִתְנִיתִין מְאֲרֵי חֲכֻמָּתָא עֲלָאָה, מְאֲרֵי קַבְּלָהּ, מְאֲרֵי רְזִי
 תוֹרָה, שְׁעֵתָא דְחִיקַת לוֹן אלו הבעלי משנה שהם עוסקים בתורת הנגלה
 ואינם מחדשים בה חידושים ובעלי החכמה העליונה המחודשים בה חידושים ובעלי הקבלה

אור הרשב"י

[ק2] וביאור פשט הפסוק איתא במדרש שמהם שובעים כל צדיקי עולם.
 והשבוע בצחצחות נפשך זו מעדני עולם הבא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שאינם מחדשים בה חידושים ובעלי סודות התורה המחדשים בה חידושים אז שעתם תהיה דחוקה להם בעניות וצרות (יהל אור). **וְהָאֵי אֵיֵהוּ דְאָמַר** וזהו שאמר הכתוב **כְּאֵיל תַּעְרוֹג עַל אַפְיָי מַיִם, דְּאֵיֵנוֹן אַפְיָי מַיִם דְּאוֹרֵייתָא לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא** דהיינו שהשכינה הנקראת אליה היא מצטערת בצערם של הת"ח שהם אפיקי המים של התורה המגיעים אל השכינה (יהל אור). **וְלֵית תוֹרָה, אֶלָּא עֲמוּדָא דְאֶמְצָעֵיתָא** ואין תורה אלא העמוד האמצעי שהוא ז"א הנקרא תורה שבכתב. **דִּיהוֹן אֵלֵין אַפְיָי מַיִם, בְּצַעְרָא בִּיגוּנָא בְּעֵנִיּוֹתָא** ואלו הם האפיקי מים שהם הת"ח האחוזים בנצח וההוד המשפיעים מהת"ת למלכות הם בצער ויגון ועניות, **וְאֵלֵין אֵיֵנוֹן חֲבָלִים צִירִין דִּיזוֹלְדָה, דְּאֵיֵהֵי שְׂכִינְתָא, דְּאֵתְמַר בְּהֵי**, (משלי כג) **וְתַגְל יוֹלְדֶתֶד** ואלו הם החבלים וצירי הלידה של השכינה שהם חבלי משיח שעל השכינה נאמר ותגל יולדתך דהיינו שהשכינה מולידה את המשיח ע"י הת"ח הנמצאים בצער בגלות. **וּבְאֵיֵנוֹן חֲבָלִים, תְּהֵא בְּצַעְרָא דִּלְהוֹן** ובאותם החבלים והצער של הת"ח תהיה השכינה בצער שלהם.

וּבְאֵיֵנוֹן חֲבָלִים דִּצְוֹחַת בְּהוֹן, אֵתְעַרַת שְׂבָעִין סְנֶהֶדְרִין דְּלַעִילָא, עַד דִּיהִתְעַר קוֹל דִּילָה עַד

יְהוֹ"ה ובאלו החבלים השכינה צועקת בהם והיא מעוררת את שבעים הסנהדרין שלמעלה שהם ספירות חג"ת נהי"ם שכל אחד כלול מעשר עד שמתעורר הקול שלה ומגיע לז"א הנקרא הוי"ה (יהל אור), **וּמִיֵד** ומיד נאמר (תהלים כט) **קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אֵילוֹת** שקול ה' שהוא ז"א הוא יחולל אילות דהיינו, **דְּאֵיֵנוֹן מְאֵרֵי**

הלימוד היומי

מִתְנִיתִין, (תהלים מה) **בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוּתֶיהָ** שסוד אילות הם בעלי המשנה שנאמר עליהם בתולות אחריה רעותיה שהם הת"ח שהם רעים וחברים לשכינה והם נקראים אילות כמו שמה שהיא נקראת אליה, **בְּלֶהוֹן יְהוֹן לֹון חֵיל פִּיּוֹלְדָה מִמָּשׁ, בְּדַחְקִין, בְּדַחְקָא לֹון שַׁעְתָּא, בְּכַמָּה נְשִׁיבִין דִּיצַר הָרַע, דִּחְוִיא דְנָשִׁיד לֹון בְּכַמָּה דַּחְקִין** ולכל אלו יהיה להם פחד כיוולדת ממש ע"י הדחק שדוחקת אותם השעה, והוא בכמה נשיכות של היצר הרע שהוא הנחש הנושך אותם בכמה נשיכות של דוחק ויטורים.

בְּהוּא זְמַנָּא אַתְּפַתַּחַת לְאוֹלָדָא מְשִׁיחָא, בְּגִין חֲבָלִים וְדוֹחְקִים דְּצַדִּיקִים ובאותו הזמן של עקבתא דמשחא נפתחת השכינה בכדי להוליד את המשיח ולהוציא אותו מאויר הגן עדן לעולם הזה בגלל חבלי הלידה שהם חבלי משיח והדחק והצער של הצדיקים (רמ"ק), **וּמְאִרֵי מְדוּת, וּמְאִרֵי רִזִין דְּאוֹרְיִיתָא, מְאִרֵי בּוֹשֶׁת וְעֵנּוּה, מְאִרֵי יְרָאָה וְאַהֲבָה, מְאִרֵי חֶסֶד** ובגלל בעלי המידות שהם מנו"ה ובעלי סודות התורה שהם מושכים את הסודות מהת"ת דרך היסוד אל המלכות שהם בעלי בושת וענוה מצד החו"ב והם בעלי אהבה ויראה מצד החו"ג והם בעלי חסד, **אַנְשֵׁי חֵיל יְרָאֵי אֱלֹהִים, אַנְשֵׁי אִמַּת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע, בְּדַחְקָא לֹון שַׁעְתָּא** והם אנשי חיל מצד אות י' שבחסד והם יראי אלהים מצד אות ה' הראשונה שבגבורה והם אנשי אמת מצד אות ו' שבת"ת והם שונאי בצע מצד אות ה' אחרונה שבמלכות והשעה דחוקה להם בצער ועניות. **וְהָאֵי הוּא דְאוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין** וזהו מה שביארהו בעלי המשנה, **דַּר שֶׁבֶן דְּיֹוד בָּא, אַנְשֵׁי חֵיל** שהם מצד הלימוד היומי

החסד יִסּוּבּוּ מַעִיר לְעִיר וְלֹא יִחּוּנְנוּ, וְיִרְאִי חֲטָא שֶׁהֵם מֵצַד
הַגְּבוּרָה יִמָּאֶסוּ, וְחֲכָמַת סוּפְרִים שֶׁהֵם מֵצַד הַתּוֹת תִּסְרַח, וְתִהְיֶה
הָאֱמֶת נַעֲדֶרֶת, וְהַגֶּפֶן תֵּתֵן פְּרִיָּהּ, וְתֵיִן בְּיוֹקֵר [קלא] דהיינו
שֶׁהַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאוֹת גַּפֵּן תִּשְׁפִּיעַ אֲבָל הֵיִן בְּיוֹקֵר כִּי לֹא נִמְשַׁךְ הַשְּׁפַע מֵהַבִּינָה שֶׁהִיא סוּד יֵין

המשומר.

וּמֵאֵינּוֹן קָלִין דִּיהִיבַת, דְּאֵינּוֹן שְׁבַעִין, לְקַבֵּל שְׁבַעִין
תֵּיבִין דִּיעֲנֵךְ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה וּמֵאוֹתָם הַקּוֹלוֹת שֶׁהִיא
נוֹתֵנָת שֶׁהֵם שְׁבַעִים קוֹלוֹת כְּנֶגֶד שְׁבַעִים תֵּיבוֹת שֵׁשׁ בְּמִזְמוֹר יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה,
אֶת־פֶּתַח־רַחֲמָהּ, דְּאֵיִהִי תֵרִין, כְּלִילָא מְתֵרִין בֵּיתֵין,
לְאִלְדָּא תֵרִין מְשִׁיחֵין אֲזִי נִפְתַּח רַחֲמָה שֶׁהוּא סוּד אוֹת ב' דִּהֵינּוּ שֶׁנִּפְתַּח
רַחֲמָה שֶׁהִיא כַּעֲיֵן אוֹת ס' סְתוּמָה וְנַעֲשֶׂה אוֹת ב' וְהִיא אוֹת ב' דְּגוּשָׁה הַנְּחֻשְׁבֶּת לְשֵׁנֵי פַעֲמִים

אור הרשב"י

אינו מתבייש מאביו, ועל מה יש לנו להשעין?
על אבינו שבשמים. וביאר רש"י בעקבות
המשיח - בסוף הגלות לפני ביאת משיח.
והיין ביוקר - שהכל עוסקין במשתאות. ואין
תוכחה - אין לך אדם שיוכל להוכיח שכולם
נכשלים בחטאות וכשמוכיחין אומר לו אתה
כמוני. ובית הוועד - של חכמים יהיו לבית
זנות שכלו החכמים ואין לומד תורה ויהא
חרב מאין איש ובעלי זימה מתגודדים שם
מפני שחזן לעיר היו בתי מדרשות שלהם.

[קלא] כדאיתא במסכת סוטה דף מט עמוד ב'
בעקבות משיחא - חוצפא יסגא, ויוקר
יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ומלכות
תהפך למינות, ואין תוכחת, בית וועד יהיה
לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי
הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו,
וחכמות סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו,
והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים
ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים, בן מנוול
אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה, אויבי
איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן

הלימוד היומי